

Texten är automatiskt genererad. Vi har i nuläget endast möjlighet att erbjuda transkriberingar i obearbetad form.

EPA om att traktorn och moppebilen. Ja, älskade av många hatade av vissa. Men att intresset bland unga för att köra någon form av långsamtgåendefordon har ökat kan man lätt konstatera. Framför allt är intresset stort i våra landsbygder där det ofta finns en stark motorkultur och lika stort som intresset är kanske missnöjet från vuxenvärlden många gånger.

Så vilken betydelse har motorintresset för ungdomar ute i våra landsbygder? Hur ser motorkulturen ut och vad kan ungdomar och vuxna göra för att skapa större acceptans för den motorburna ungdomskulturen?

Du lyssnar på podden Landet med mig Håkan Montelius. Det här är en podd från Landsbyggsnätverket. Ja, de långsamtgående fordonen med unga förare i blir allt fler på de svenskavägarna. 2021 fanns det drygt 16000 mopedbilar och 45.000 A-traktorer registrerade i Sverige, enligt Trafikverket. En orsak till det ökade intresset är den regeländring som trädde i kraft 2020 som gjorde det lättare att bygga om en vanlig bil till en A-traktor. Efter det så har antalet A-traktorer ökat markant. Så vad är egentligen grejen med dessa långsamtgående fordon? Det ska vi prata mer om med dagens motorintresserade panel. Jag säger hej till Maja Heller, nationell projektledare för projektet Motorintresserad Ungdom, en del av Fryshuset. Hej!

Hej! Hej! Dig hittar man i Torsås. Hur är läget i Torsås? Det är bra. Det är soligt och härligt väder. Bra, cruising väder, säger man så? Det ska man nog kunna kalla det. Idag är cruising väder. Det var bra. Vi säger också hej till Michelle Axelsson som är projektledare för Motorburen Ungdom i Avesta. Och dig hittar vi såklart i Avesta. Eller hur? Michelle? Ja, hej. Hej! Har du cruising väder i Avesta också? Ja, här är cruising väder och bilträffväder. Ja vad härligt.

Du inte är den enda från Avesta med i dagens podd utan vi har även Saga Forslund och Linnea Simonsen, båda två 15 år gamla som sitter i en moppebil någonstans i närheten av ett naturskyddsområde. Eller vad befinner ni er någonstans Saga? Vi befinner oss vid naturreservatet Bjurfors. Ja vad

härligt! Men hörni Saga och Linnea! Jag tycker vi ska börja med er. Saga, du fyllde 15 för några månader sedan. Var det självklart för dig att du skulle skaffa moppekörkort och skaffa dig en mopedbil? Ja, det var det faktiskt. Jag vill kunna känna mig fri. Vad är det bästa med att ha en mopedbil? Det bästa är nog att man kan ta sig var som helst och vart som helst. Kanske utan att fråga en förälder. Det är väldigt stor frihet. Och hur ser det ut då bland ungdomar i din egen ålder och gymnasieåldern? I Avesta är det många som har mopedbil. Och de flesta har både mopedbil och moppe. Men det är så vi hänger oftast. Vi åker kanske ganska många vänner i varsin EPA bil och umgås. Till exempel BK.

Han är åker ner till Burger King och hänger.

Michelle Axelsson. Du jobbar ju som projektledare för Motorburen Ungdom i Avesta och där bedriver ni lite mer organiserad motor kultur. Kan du berätta vad ni gör? Ja, vi jobbar ju med det här projektet att samla motorintresserade ungdomar.

Dels för att de ska få ha mer fritidsaktiviteter och saker att göra på deras fritid, men också just för att kunna öka aktiviteten i samhället kring de här ungdomarna. Så vi gör ju allt från att hålla en bil kurrage till att hålla isracing evenemang på vintrarna för att få bort laddningen från staden ut på kontrollerade aktiviteter. Vi till exempel lockar dem till garage för att just nu bygga folkets bil så de får lära sig att svetsa och kapa och lacka.

Så det blir en teknisk kompetensutveckling för dem också som de kan ta sig vidare från sin passion vidare i arbetslivet. Och ni roller i Saga, hur mycket brukar ni vara med och delta i de här aktiviteterna? Jo, vi är ganska mycket faktiskt, i stort sett allting som varit. Vad är det roligaste med att göra de här grejerna? Det är något nytt liksom att det är samma hela tiden. Man börjar bli ganska trött på kanske sitter på BK så det känns roligt att hitta på aktiviteter med dem.

Michelle i Avesta så har ni ju en motorgård. Går det? Vilken effekt ser ni av att det finns en sådan? Det blir störregemenskapen mellan ungdomarna. Det är ju vissa som aldrig har setts förut så att de får ju nya vänner. Och sen ser ju också ett större självförtroende hos ungdomarna. Som igår så hade vi ju var det en person som testade Kappa och slipa för första gången och var lite rädd från början men vågar ändå

ställa sig däroch testa. Eller hur? Haha, ja,jo, men det vågade jag. Det var du som var där och gapade.

Ja, det var läskigt till en början. Men det gick bra. Ja.Hur mycket hänger ni här i garaget? Ännu en gång i veckan har det varit torsdag. Jag.

Ja, vad ska ni säga? Är det bästa med det? Är gemenskapen att det är kul att vara med varandra och som ett ställe som man lär känna nya människor som alla vill lära sig något nytt?

Ja. Maja Heller, vi ska släppa in dig i samtalet. Du är ju nationell samordnare för det här projektet Motorburen Ungdom. Hur arbetar ni på nationell nivå för det här? Vi finns ju på 3 olika orter och håller på att starta upp på ett fjärde ställe just nu. Det är i Avesta där vi har Michelle och Saga och Linnea och gänget och sedan finns det Östra Göinge utanför Kristianstad och här i Torsås där jag befinner mig.

Och så håller vi även på att starta upp i Oskarshamn nationellt, så jag vet lite olika. Men absolut så delar vi på de tre orterna som är igång. Så delar vi ju idéer med varandra. Så det borde vara skattjakt kurragömma. Det ska snart vara poker med bilar. Men på nationell nivå så har vi också anordnat lite läger och utbildningar och konferenser där för att påverka och samla och lyfta ungdomars röster de här frågorna. Det är många, många av kommunerna som vi är och som också kommer till oss. Eller så fort vi har bildats så kommer de rikta sin kritik till oss eller vill att vi ska ta itu med med frågor

för de menar att vi har ungdomarna så då blir vi ansvariga för vad som händer även utanför vår aktivitet. Det är på gott och ont. Men som jag nämnde här i början så har ju intresset för att ha en egen, ett eget motorfordon ökat ganska rejält på senare år. Det är fler som skaffar sig en moppe, bil eller en traktor.

Märks det tydligt i Avesta att det är fler bilar ute på gatorna? Och det märks klart och tydligt att det har blivit explosion utanför skolorna. Så är det liksom radvis långa parkeringar längs med alla vägar så att de knappt ens får plats med sina fordon när de ska in på sina lektioner.

Och det är väl märkts uppe eller runt om i stan, för den här stan har varit väldigt livlös de senaste åren. Och nu när det harkommit ett större intresse och fler fordon så är det mycket mer som pågår och händer här. Det är mer liv mer. Tidigare

hardet nästan inte varit någonting alls och vi ligger nu. Just nu liggervi mellan 150 och 200, bor Per i Avesta och om bilar. Maja, vad säger du om det? Är det just för att det händer mindre på en liten ort som det här har blivit? Ett småstad, ett fenomen eller ett landsbygdsparti? Det tror jag att vi är överens om att det här är ett intresse som vill mer ute på mindre orter. Eller varför tror du det finns en stor skillnad?

Jag tror ju att anledningen till varför det kommer mer utepå landsbygden är just det, att.

Det som Avesta får ta sig in till utan från orten som ligger längst ut så är det typ 6 mil att ta sig och det går två bussar om dagen

så det blir ett måste för ungdomar att ha ett eget fordon för att föräldrar många gånger inte kan skjutsa. Detta tror jag också är en aspekt som jag ser mer och mer eller har mer och mer hur ungdomarna som har traktorer eller körkort, de blir en del av familjen pusslet de till och med kan hämta och hämta från förskolan eller hjälpa till att de kan hjälpa till med andra saker på ett annat sätt så att det frigör tid i ett många gånger familjen pussel.

Det är det också. Och där blir ju färdmedlet väldigt viktigt i år på landsbygden än om man jämför med Stockholm som har SL-banan. Där måste du inte ha ett eget fordon, medan i de här trakterna som vi finns så är det nästan ett måste. Sagan om ringen, vad säger ni om det? Hur stor del är bilen? Är en fritidssysselsättning och en hobby och hur stor del är det ett transportmedel? Det är väl lite blandat som vi kom in på tidigare att det inte finns så stor möjlighet att ta sig in till stomp på landsbygden. Det är ett bra sätt att kunna ta sig in. Inte för alla kanske, men sen är det också som en hobby att man kan få vänner och sånt. Jag tror inte hade kunnat få möjlighet att göra det då mina vänner och det här fårde inte själva att. Vi har ju det här avsnittet lite innan vi ska prata om kultur. Maja, vad säger du om det? Kan man se att det finns en EPA-kultur och hur ser den i så fall ut förutom att den kretsar kring ett fordon?

Men ja, det finns många kulturer i bilvärlden och det finns lika många bland ettorna som som det gör bland de vuxna. Det finns väl en del som kör eko och som gladeligen skulle kalla sig själva för raggare och en del som aldrig skulle ta det ordet

i sin i sinmun om sig själv. Jag skulle säga att det är. Man kan inte klumpa ihop dem till ett, ett, ett intresse och en kultur. Det kanske man kan i att det är en kultur där man i det finns väldigt många genrer och intressen. Det är inte så att man har en speciell klädstil och lyssnar på en speciell typ av musik. Ungefär som ragga kulturen.

De som kallar sig för reagerar. De kanske gör det och sedan finns det de som snarare håller på med bil, ljud, bilar, tävlingar. Och det finns de som kör med en traktor som är en Porsche Cayenne och de som kör ensam är en original. Det det? Det är väldigt, väldigt stora skillnader skulle jag säga. Sara Linnea, vad säger ni? Är det någon särskild musik som alla lyssnar på? Bland kompisar eller finns någonting annat som knyter ihop er förutom själva fordonet?

Jag lyssnar. Jag hänger med på samma musik och det måste. Norsk och. Norsk norsk musik. Det är den perfekta musiken för Billboards tävling också den. Jag skulle vilja säga att den slår Norge oavsett om man tillhör en finbil. Oavsett vilken stil så känner jag igen det här med norsk punkmusik.

Är en ny fråga som man kom på att man glömt att fråga om. I min världsbild är modeintresse framför allt något som är kvinnodominerat. Och här har vi en podd med fyra tjejer som är med och diskuterar. Hur ser det ut med intresset bland tjejer och killar? Vi ser att det är många killar som kör och som har sina fordon och är ute och görsaker. Men jag har också märkt det. Att det är fler tjejer som är med och engagerar sig, kommer till garaget med aktiviteter och är med i återföreningen, dvs att det finns ett större driv tjejerna. Men det finns många killar som är med som bara vill hänga på. Det ser jag på alla de ställen som vi är på också. Ungefär samma något ställe som fortfarande är mycket mer dominerat än tjejer. Men det har ju absolut skett ett skifte där man innan kanske kanske var 90 procent killar. Nu är det kanske 60 procent killar och tjejer.

Det finns ju ett växande intresse. Det är många som har en någon form av långsamtgående motorfordon här. Att moppe bilar i Nepal. Samtidigt är det ju de många från vuxenvärlden som reagerar på det här som det finns en växande kritik? Eller är det kanske inte så konstigt med tanke på att om fler kör bil så kommer också fler vara kritiska mot det.

Maja Vad säger du om det? Hur ska man göra för att hantera de här konflikterna som uppstår och samtidigt möta de motorintresserade ungas intresse och stötta det? Men jag tror att jag tror att man måste möta det precis som du säger. Och det betyder också att vuxna behöver förstå att det här är en kultur och en gemenskap som är väldigt härlig som de här unga tillhör. Och det är vissa element i det som högt, hög, hög musik som de tillhör. Sedan behöver man såklart från ungas sida för bilförare att möta att man kanske inte ska spela jättehög. Hög musik 320 decibel precis bredvid ett bostadsområde.

Det handlar ju liksom om att det är ett nytt fenomen och de unga har egentligen med livets tid eller vad man ska säga. De har en härlig tid och kanske inte alltid direkt servilka konsekvenser det kan skapa för andra delar i samhället som man måste mötas. Vad säger du om den kritiken som riktas mot ungdomskulturen kopplat till just traktorer och mopedbilar och traktorer?

Men min erfarenhet har jag hört från ungdomarna. Det är att just EPA och avtryck av ungdomarna egentligen i alla fall enligt dem själva, då, säger att det inte är de utan att det är de lite äldre ungdomarna som står för mycket av nedskräpningen? Sen så erkänner väl de flesta också att det är att det förekommer en del samtidigt som det och andra i andra hand inte heller finns något ställe för dem att samlas på. Och det är ju det som är det viktiga och har varit det viktigaste för oss i det här projektet. Att faktiskt ge en plats där man får lov att vara på att det är.

De flesta andra ungdomar har det om man kollar på alla andra intressen man kan ha. Finns det en ridklubb där man kan samlas? Det finns en fotbollsplan där man ska samlas. Men har det just ett motto intresse?

Eller älskar ju att hänga i en bil. Då är det helt plötsligt väldigt svårt att ha ett ställe och samlas på. Så roliga ni två som är motordrivna ungdomar. Märker ni av det här att det kommer mycket kritik från vuxna som klagar på det ni gör? Jo, det är väl klart att vi märker ju av det här också. Det skrivs på Facebook hela tiden om att vi spelar musik och det finns ingen som har heller för öronen. Då blir det bara klagomål. Ja, men gör det inte det då? Är inte bara högljudna och skräpar ner? Nej, alltså inte bara nej. Vissa är ju faktiskt

störande. Det kan jag hållamed om själv. Men de drar verkligen alla över en kam, liksom attalla är som jävliga. Men det är inte alla egentligen.

Med Kjell, vad säger du då om om den här kritiken somfinns mot motor kulturen och som kanske alltid harfunnits från vuxenvärlden?

Vad säger du om den? Ja, vi hadeju. Vi vet ju att det finns väldigt mycket kritik och att det ärväldigt mycket negativ kritik. Vi hade ju hoppats på att man kanförbättra ett samarbete mellan samhället, de vuxnaoch de unga, så att istället för bara negativakommentarer kanske de som har kommentarer kan gefeedback över hur det skulle kunna bli bättre, hur man skulle kunnasamarbeta. Vi har fått lite förslagfrån vissa vuxna.

Just kring bil träffar att nu när vi har startat en förening attkanske ungdomarna själva kan vara med och hjälpa till att starta uppen stödgrupp efteråt. Efter man har haft bil träffar för attvi ska ge tillbaka till samhället och göra någonting bra istället för att det skrivs om att nu har det varit nedskräpning igen.Så skrivs det om att de varit och plockat upp det här så attman vänder vad det är för syn på det hela så att man vänderperspektiv. Tror det just att en del i den härlösningen är att man blir mer organiserad och att det blir samordnade aktiviteter så att det inte bara är så somSaga. Linnéa säger att man man hänger nerevid hamburgerrestaurangen utan attman gör faktiska aktiviteter därman börjar och avslutar och man tar ansvar efteråt också. Ja, jag tror absolut att det är att göra en skillnad också för attdet är mer organiserat, säger att om de vill, om de villha en bil träff. Om man organiserar det i stället för att de ärspontana överallt så är det mycket enklare och se till attde är på ett bra ställe där det inte stör.Vilka områden man kan se till att det skerunder bra förhållanden och med brasäkerhet runt omkring och man kan se till att det blirutplockad och städat och fixat efteråt. Då kommer det intefinnas något att klaga på heller, utan det är ju det vi villförsöka få bort. Hörrni. Vi ska snart strax avrundaden här bilden, men jag tänkte bara innan vi slutar.

Vilka tips skulle ni vilja skicka till andra ungapå andra platser i landet somantingen vill organisera sig eller få få till en förening?Kanske starta en motorbåt eller få

mer organiserade former för sin sittmotorintresserade. Om vi börjar med dig Maja.

Och är man som ungdomoch vill att det ska hända någonting, då tycker jag att man ska vända sig till antingen kommunen eller att man har prata med. Om det finns någon fritidsgård eller ett lag och faktiskt säga att vi vill göradet här på riktigt. Vi behöver ha. Vi behöver kanske ha lite hjälp, så det är inte helt även fallet. Så mycket kan gå på nätet hur man startar uppföreningar och sånt. Är det så är det kanske ganska skönt att ha någon, någon vuxen eller någon som är lite äldre i alla fall som har gjort det innan. Men annars finns det ju om man bara googlar hur man startar föreningar så finns det ju ganska mycket hjälp att få. Men jag tycker att kommunerna både borde hjälpa till. Men källor säger du? Vad är ditt bästa tips? Vi har ju fått väldigt mycket hjälp av ABF att det här med uppstart av föreningen och sedan nu med och fortsätta föreningen och för att starta en förening där man kan få hjälp med att driva det vidare också så krävs det bara tre ungdomar som är villiga att engagera sig i det här. Går man till ÄFF och har tre ungdomar med sig som är villiga så kan de hjälpa till och styra och stötta för att man ska kunna driva det vidare på sin egen ort.

Och sagolik igen. Vad tänker ni då? Jag håller med. Men jag håller med Kjellockså om det. Men jag tror det är bra att kontakta någon kommun eller någon som eller någon vuxen eller någon fritidsgård som kan hjälpa och stötta upp. Det kan ju varasvårt och jag är själv inte orolig. Ja, och vi har ju även ett samarbete med fritidsgårdarna som finns här i Avesta och med fritidsledare som hjälper till och driver aktiviteter. Så vi har ju ett samarbete där också. Det är precis nyckel nyckelframgången som vi sett har varit. Och är vi liksom Fryshuseten aktör. Vi samverkar både med studieförbund och som som ABF men också haft samarbete med kommunen. Det blir vad jag ser i alla fall. Den allra stabilaste vägen framåt så att man inte bara kastar upp någonting som blir ett event och sedan faller igen. Man vill ju ha någonting som faktiskt man kan lita på, som går att återkomma till som ungdom och kanske ta sig an både den generation som är nu och ser att de kan finnas och fortsätta verka för nästa generation som kommer. Det får bli sista ordet i dagens avsnitt av podden Landet. Stort tack! Maja Heller. I

Torsås. Stort tack Michelle Axelsson i Avesta och Saga Forslund och Linnea Simonsen också Avesta. Tack för ni var med i podden Landet. Tack så mycket. Kör försiktigt hörni!
Redaktör för podden Landet är i vanligordning Ingrid Whitelock och det här är en podd som produceras av Landsbyggsnätverket